

tionen, der alene er Synderen, men saa er Marineministeriet i fuld Betydning medskyldigt. Marineministeriet maa virkelig selv finde Rede i sine Beholdninger. Hvad de Summer angaaer, som Marineministeren hentydede til, kunde være blevne forglemte ved Beholdningernes Opgivelse, maa jeg henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at der Pag. 112 i Statsrevisionens Betænkning findes aftrykt en Besvarelse fra Marineministeriet, hvori der omtales, at der har været en Tilgang til Beholdningerne af 25,000 Rbd. men atter en Afgang af 27,000 Rbd. Det var vistnok disse Summer, som Ministeren sigtede til, men skulle de tjene til Forklaring, saa maa jeg i alle Tilfælde bede om, at der maa blive givet en yderligere Forklaring, thi den blotte Genviisning dertil er ikke brugelig. Indtil videre maa jeg derfor bede om, at det maa blive betragtet som staaende fast, at Marineministeriet ikke har været istand til at gjøre Rede for, hvorledes det hænger sammen med den omtalte Difference af 50,000 Rbd. — Den ærede Marineminister indlod sig derefter i en Polemik imod, hvad der er sagt Side 136 i Statsrevisionens Betænkning om, at en nøiere Undersøgelse af, hvad Marineministeriet har svaret, leder til det Resultat, at der ogsaa kastes Tvivl ind i de Partier af dets Angivelser angaaende Beholdningerne, i hvilke det hidtil maatte antages, at en utvivlsom Nøiagtighed var tilstede, i de Partier nemlig, hvor der var Overensstemmelse imellem det af Marineministeriet førte Regnskab paa den ene Side og det paa Holmen af vedkommende Embedsmand førte Regnskab paa den anden Side. Dette meente den høitærede Marineminister ikke var rigtigt. Jeg vil imidlertid bede Ministeren om ordentlig at gennemlæse Betænkningen, og det skal da ganske vist vise sig ogsaa for ham, at det er rigtigt. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der er Overensstemmelse tilstede mellem de to omtalte Regnskaber i Alt, hvad der angaaer de egentlige Materialier; men under Materialiernes Hovedsum er ogsaa indbefattet Noget, som egentlig ikke er Materialier, nemlig Beholdningen af Inventariefager, og det er i Værdiangivelsen af disse, at Overensstemmelsen er tilstede. Men hvad

er nu Marinens Inventariefager? Det er de Sager, som bevares i Magasinerne for at føres ud paa Skibene, naar de skulle udrustes; saaledes kan i Korthed Forklaringen paa dem gives. Og hvorledes forklarer Marineministeriet nu Overensstemmelsen? Ved at henvise til, at man regner med eet Slags Værdier i eet Regnskab, med et andet Slags Værdier i et andet Regnskab, at man bruger nogle paa een Maade fastsatte Værdier for Materialier i eet Regnskab, men andre paa en anden Maade fastsatte Værdier for de samme Materialier i et andet Regnskab. Men derved beviser den høitærede Minister, at der ikke kan være Overensstemmelse tilstede i Regnskabet angaaende de egentlige Materialier; men der er jo Overensstemmelse; det stemmer paa Hvid og Skilling. Inventariefager ville derhos ikke paa den Maade gaae ud og ind, og for deres Vedkommende kan den nævnte Betragtning derfor slet ikke komme til Anvendelse eller i alt Fald kun i et meget ringe Omfang. Med Hensyn til dem kan der ikke være nogen Priisansættelse, som man følger paa een Maade i eet Regnskab og paa en anden Maade i et andet. Det er utvivlsomt rigtigt, at saaledes som Marineministeriet har fremstillet Sagen, har det kun opnaaet at kaste Tvivl ind i de Partier af Regnskabet, hvori der var den fuldeste Overensstemmelse tilstede, og ved hvilke man glad slog sig til Ro med den Tanke, at her var man dog paa det Rene. Det maa imidlertid blive Fremtiden forbeholdt at løse disse Tvivl.

Den høitærede Marineminister omtalte endelig den Overensstemmelse, der er tilstede mellem Intendanternes og Sjøværffriherens Regnskaber paa den ene Side og Marineministeriets Regnskaber paa den anden Side, og han gjorde i den Anledning opmærksom paa, at Statsrevisionen havde overseet, at der gives Noget, som kaldes Syge, hvis Løn ikke kan bringes ind i Værffsregnskabet, og at der gives andre Omstændigheder, som kunne medføre lignende Virkninger. Dette er mig kun et yderligere Bidnesbyrd om, at den ærede Marineminister ikke selv har gennemlæst Statsrevisionens Betænkning, thi, dersom det var Tilfældet, vilde han have seet, at Statsrevisionen med al den Omfagt, hvormed det var den